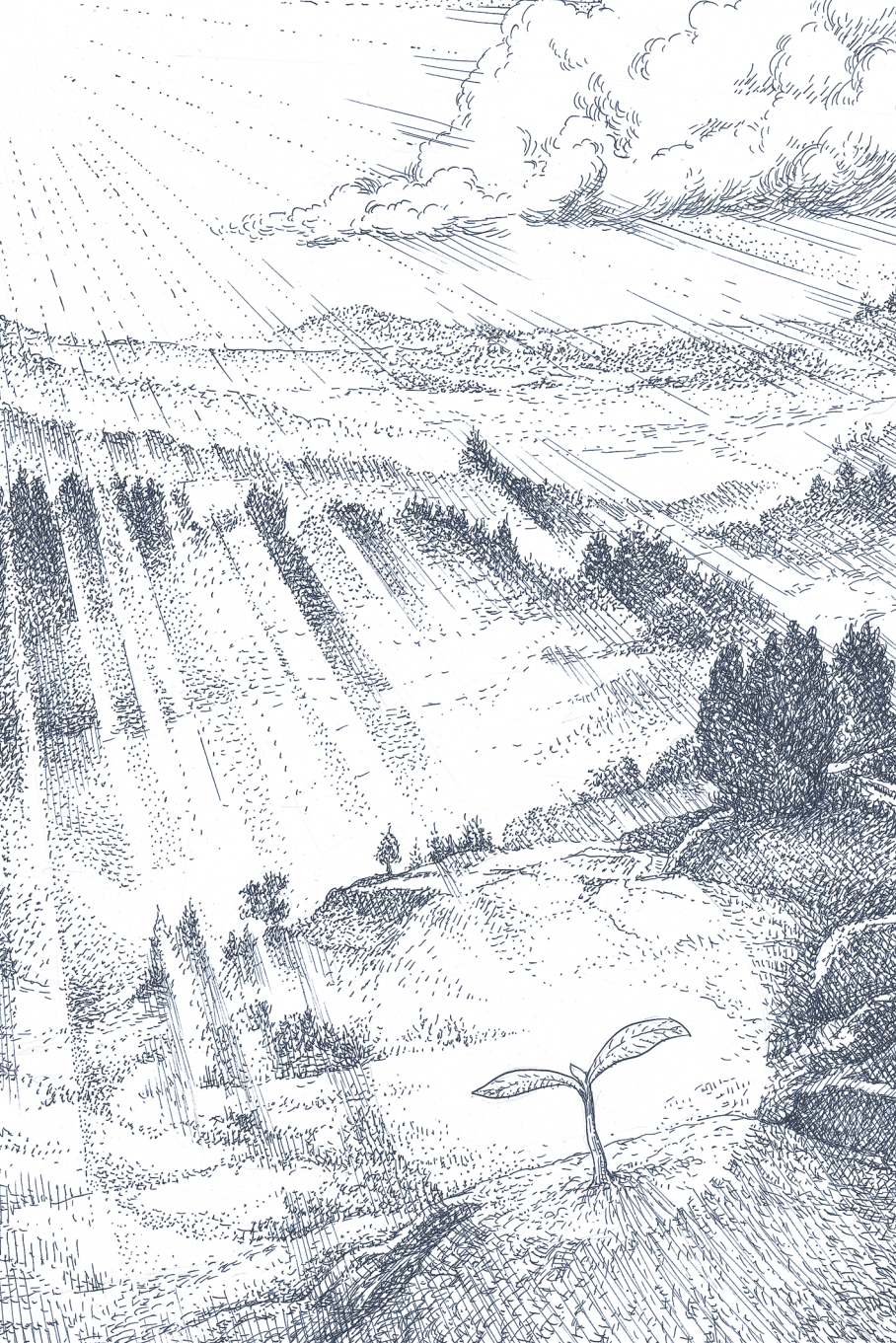

เกิดมาสร้างบารมี

โลกมนุษย์ใบนี้เป็นโลกสำหรับการสร้างบารมีเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง ขึ้นชื่อว่าเกิดมาเป็นกายมนุษย์แล้วทุกคนล้วนมีวัตถุประสงค์เดียวกันไม่ว่าจะเป็นคฤหัสถ์หรือบรรพชิตก็ตาม แต่มนุษย์ส่วนใหญ่ยังไม่รู้ว่าตนเองเกิดมาทำไม สำหรับคุณยายนั้น ท่านตั้งใจมาเกิดเพื่อสร้างบารมี ซึ่งท่านก็ทำได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง

...เกิดมาสร้างบารมี...

ความรู้เรื่องการสร้างบารมีนี้เป็นคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งท่านได้ผ่านชีวิตมาแล้วในทุกระดับจนกระทั่งทราบดีว่าโลกนี้เป็นโลกแห่งการสร้างบารมี โดยมีสัมปรายภพคือโลกหน้าเป็นโลกแห่งการเสวยผล ถ้าเราทำบาปอกุศลในโลกมนุษย์แล้วเราก็มีโอกาสจะต้องไปสู่ทุกคติภูมิในสัมปรายภพเพื่อเสวยทุกข์ทรมานอยู่ในอบายภูมิ เช่น เป็นอสุรกาย เป็นเปรต เป็นสัตว์เดรัจฉาน หรือเป็นสัตว์นรก เป็นต้น ถ้าได้สั่งสมบุญไว้ในตอนที่เป็นมนุษย์ สัมปรายภพก็จะมีสุคติเป็นที่ไป คือเป็นเทวดาหรือชาวสวรรค์อยู่ในเทวโลก

ชีวิตในสัมปรายภพหรือชีวิตหลังความตายนั้นไม่มีการทำมาหากินเหมือนอย่างมนุษย์ มีแต่การเสวยผลอย่างเดียว ไม่มีการทำมาค้าขายเพื่อให้ได้กำไรมาหล่อเลี้ยงชีวิต แต่ชีวิตในสัมปรายภพนั้นอยู่

...เกิดมาสร้างบารมี...

ได้ด้วยกำลังแห่งบุญและบาปที่ตนได้กระทำไว้ ดังนั้นเมื่อเราเกิดมาเป็นมนุษย์แล้ว เราก็ต้องใช้ทุกอนูวินาทีเพื่อสร้างบารมีให้เต็มที่ได้มกำลัง อย่าอ้อมกำลัง เพราะบุญจะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ถ้าหากเราทำอย่างสม่ำเสมอ กำลังบุญจะดึงดูดโภคทรัพย์สมบัติมาให้เราเอาไว้อันสร้างบารมีต่อไปอีกอย่างไม่มีวันหมดสิ้น เป็นบุญต่อบุญ เป็นสมบัติต่อสมบัติ

บางคนอาจคิดว่าการได้เกิดในตระกูลเศรษฐีนั้นจะทำให้เรามีทรัพย์สมบัติโดยง่าย แท้จริงแล้วการที่เราจะไปเกิดในตระกูลเศรษฐีได้นั้นก็เปรียบเหมือนชันน้ำกับพานรองซึ่งต้องพอดีกัน ถ้าเอาพานเล็ก ๆ มารองตุ่มใบใหญ่ก็จะรองรับไม่ได้ ถ้าหากคนที่มาเกิดนั้นมีบาปเท่ากระบุงแต่มีบุญเท่ากำป็นก็จะไม่พอดีกัน คุณยายมักจะพูดเช่นนี้บ่อย ๆ ว่าจะไปรองรับกันได้อย่างไร

...เกิดมาสร้างบารมี...

คุณยายเกิดมาในโลกมนุษย์นี้เพื่อสร้างบารมี เช่นเดียวกับมนุษย์ทุกๆ คน ท่านเริ่มต้นเข้าวัดโดยไม่มีทรัพย์สินใด ๆ ต้องเช่าผ้ามาบวช แต่ท่านก็รักาศิลและปฏิบัติธรรมมาโดยตลอด จนกระทั่งสามารถเป็นประธานทอดกฐินและผ้าป่า นำมหาชนสร้างความดีได้มากๆ เมื่อมีผู้ศรัทธานำปัจจัยมาถวาย ท่านก็เก็บไว้ทำบุญกุศลเพียงอย่างเดียว เมื่อละสังขารแล้วท่านจึงสามารถเก็บสมบัติไปได้หมดทุกบาททุกสตางค์ เพราะว่าท่านทำบุญทั้งหมดไม่มีเหลือ ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อท่านถอดกายไปแล้ว ผลบุญก็เปลี่ยนจากทรัพย์หยาบเป็นทรัพย์ละเอียด ซึ่งบุญนี้จะแปรเปลี่ยนเป็นทรัพย์หยาบอีกครั้งเมื่อท่านกลับลงมาเกิด บุญจะแปรทรัพย์กลับไปกลับมาอย่างนี้ตลอด

...เกิดมาสร้างบารมี...

การสร้างบารมีในโลกนี้เป็นการ “ชิงช่วง” กับ “ช่วงชิง” กันอยู่ตลอดเวลา หมายความว่าใจของเราจะมีกุศลหรืออกุศลเข้ามาที่ละอย่าง สองสิ่งนี้จะไม่เข้ามาพร้อมกัน ถ้ากุศลเข้ามาอยู่ในใจเรา ใจก็จะมีสภาพเป็นกุศล เราจะคิดดี พูดดี และทำดี นำมาซึ่งความสุขความสำเร็จในชีวิต แต่ถ้าหากบาปอกุศลเข้าไปบังคับบัญชาให้คิดไม่ดี พูดไม่ดี ทำไม่ดี ก็จะมีวิบาก คือความทุกข์ทรมาน มีอุปสรรคของชีวิต เพราะฉะนั้น สองสิ่งนี้จะมีการชิงช่วงหรือช่วงชิงกันอยู่ตลอดเวลา ผลัดกันเข้าออกใจของเรา คุณยายแนะนำสั่งสอนและชักชวนพวกเราให้มาสร้างบุญบารมีโดยไม่ได้หวังผลตอบแทนใดๆ แต่สิ่งที่ทุกคนจะได้แน่นอนก็คือบุญใหญ่ที่จะติดตามตัวไปภพชาติเบื้องหน้าเพราะการสร้างบุญอย่างสม่ำเสมอจะทำให้บาปอกุศลไม่ได้ช่องเข้ามาครอบครองใจเรา

...เกิดมาสร้างบารมี...

การที่คุณยายมุ่งมั่นในการสั่งสมบุญและสร้างบารมีอย่างอุกฤษฏ์คือเอาชีวิตเป็นเดิมพันตลอดชีวิตก็เพราะท่านมีมโนปณิธานแน่วแน่อยู่ประการหนึ่ง ซึ่งหลวงพ่อก็ได้ยืนยันท่านพูดอยู่เสมอ ตั้งแต่สมัยอยู่ที่บ้านหลังเล็กคือบ้านกัลยาณมิตรหมายเลขหนึ่ง มาจนถึงยุคของบ้านธรรมประสิทธิ์ และเมื่อย้ายมาวัดพระธรรมกายแล้ว จนกระทั่งท่านชรามากพูดไม่ไหว นับตั้งแต่วันแรกที่พบท่านจนกระทั่งถึงวันสุดท้าย คุณยายบอกว่า “ยายทำบุญอะไร ยายปรารถนาอย่างเดียวเท่านั้น คือมุ่งไปปราบมาร ถ้ายังไม่เสร็จ ใครจะเข้านิพพานก่อนก็เข้าไปเถิด ยายยังไม่เข้า ยายจะไปปราบมารให้ถึงที่สุด”

...เกิดมาสร้างบารมี...

ตลอดทั่วทั้งภพ 3 นั้น ท่านได้เกิดเป็นสิ่งที่ต่าง ๆ จนเกือบหมดทุกอย่างแล้ว หลังจากที่ได้เวียนตายเวียนเกิดมานับภพนับชาติไม่ถ้วน ท่านเห็นแล้วว่าวัฏสงสารไม่คงที่ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เพราะฉะนั้น ท่านจึงแสวงหาสิ่งที่คงที่ มีแต่ความสุขสามารถเสวยสุขได้ด้วยตัวเอง เป็นสุขที่แท้จริงที่เรียกว่า “เอกัันตบรมสุข” สุขล้วน ๆ เพียงอย่างเดียว เป็นอิสระจากการเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามาร และสมบูรณ์ด้วยวิชาและจรณะ เป็นทั้งผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ผู้มีฤทธิ์ มีเดช มีอานุภาพ เป็นสภาวะของพระนิพพาน สมดังที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า “นิพพานํ ปรมํ วทนฺติ พุทฺธา พระนิพพานนั้นเป็นเยี่ยม”

...เกิดมาสร้างบารมี...

เราทุกคนล้วนเกิดมาสร้างบารมีเหมือนกันอย่าง
คุณยาย หากเราอยากจะติดตามไปอยู่กับท่าน เราก็มี
มาตรฐานในการวัดแล้วว่าเราทำอย่างท่านหรือยัง
ในเมื่อท่านทำอย่างนี้ แล้วเราควรจะทำอย่างไร อัน
ที่จริงแล้วคุณยายมีปกติพูดแต่เรื่องจริง ท่านไม่พูด
ยกตัวหรือถ่อมตัว ท่านอยู่ตรงกลางคือพูดไปตาม
ความเป็นจริงเท่านั้น ทำได้อย่างไรท่านก็พูดอย่างนั้น
อะไรที่ยังทำไม่ได้ท่านก็ไม่พูด สิ่งที่ท่านพูดก็คือ
“ยายเพิ่งทำบุญไปได้นิดเดียว แก่แล้ว ชราภาพแล้ว”
หลวงพ่อก็ต้องหมั่นตอกย้ำให้ลูกหลานคุณยาย
ทุกคนได้ตระหนักว่า นักสร้างบารมีที่เกิดมาเพื่อสร้าง
บารมีนั้นต้องทำกันอย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพันอย่างนี้

คุณยายบอกหลวงพ่อบุญว่า “เดี๋ยวก็วัน
เดี๋ยวก็คืน เดี่ยวก็จะหมดเวลาแล้ว ชาตินี้ยากแล้วจะ
ได้บุญน้อย ยายจึงต้องสร้างบุญติดตัวไปให้เยอะๆ
เพราะถ้ามีบุญน้อยบาปก็จะได้ช่อง แต่ถ้ามีบุญมาก
มีความบริสุทธิ์กาย วาจา ใจมาก ๆ เราก็จะเป็นผู้ชนะ”

การสร้างบารมีของคุณยายก็คือการทำงาน
และการพักผ่อนที่ดีที่สุดของท่านก็คือการสร้างบารมี
เช่นกัน สรุปแล้วเราต้องสร้างบารมีไปตลอด ไม่ว่าจะเป็น
มีชีวิตเป็นมนุษย์หรือมีชีวิตใหม่หลังจากตายแล้ว แม้
ไปเกิดเป็นเทพบุตรหรือเทพธิดาอยู่ในวงบุญพิเศษ
เขตบรมโพธิสัตว์ของสวรรค์ชั้นดุสิตที่ซึ่งคุณยายพัก
รออยู่ เราก็ต้องไปสร้างบารมีกันต่อด้วยรูปกายใหม่

